

UZASADNIENIE

Powód M. K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanych: żony G. K. i dzieci A. K. (1), A. S. (1) i A. R. (1) tytułem alimentów kwot po 250 zł miesięcznie od każdego z pozwanych, łącznie 1000 zł, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, że ze związku z żoną ma córkę A., a A. i A. – dzieci G. K. przysposobił. M. K. podniósł, że pracował zawodowo i utrzymywał rodzinę, w 2004 r. wyjechał do pracy do W., następnie do Niemiec, skąd przysyłał żonie pieniądze. W 2006 r. małżonkowie kupili dom, a powód sam go wyremontował. W 2012 r. poddał się leczeniu w warunkach zamkniętych w związku z chorobą alkoholową. Wskazał, że nikt z rodziny go nie odwiedzał, a po jego wyjściu ze szpitala żona zaczęła wszczynać awantury i wyrzuciła go z domu. Powód wskazał, że gdy w 2013 r. wrócił do domu rodzinnego, był wyzywany, poniżany, wyrzucany z domu, uderzany przez syna, miał obrażenia i złamania. Powód zamieszkał u znajomego, którym się opiekował. W 2016 r., po śmierci kolegi, musiał opuścić jego mieszkanie i od tej pory nie ma gdzie mieszkać. W sierpniu 2015 r. doznał poważnego złamania nogi. Obecnie porusza się o kuli, nie może pracować i nie ma środków do życia.

Pozwani G. K., A. K. (1), A. S. (1) i A. R. (1) w odpowiedzi na pozew wnieśli o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kosztów sądowych w sprawie, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Argumentując swoje stanowisko pozwani wskazali, że powód od lat nadużywał alkoholu i jest nałogowym alkoholikiem, nie pomagał żonie w wychowywaniu dzieci i nie wspierał finansowo rodziny. Większość zarobionych przez niego pieniędzy przeznaczal na alkohol. Liczne awantury i sytuacja w domu doprowadziły pozwaną G. K. do zespołu nerwicowego. Pozwani podkreślili, że powód wielokrotnie zmieniał pracę, ponieważ był zwalniany dyscyplinarnie, w okresach bezrobocia popadał w wielodniowe ciągi alkoholowe i na ten czas znikal z domu. Pozwani podali także, że w 2007 r. powód kilkakrotnie prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, utracił prawo jazdy i został skazany na karę pozbawienia wolności. Po wyjściu z zakładu karnego wyjechał do pracy za granicę, ale również tam nadużywał alkoholu i w konsekwencji został zwolniony, stał się agresywny wobec rodziny, często wracał do domu z obrażeniami ciała. Pozwani wskazali, że wielokrotnie przez wszystkie lata namawiali powoda na leczenie, które powód rozpoczął dopiero w 2012 r. Okazało się ono jednak nieskuteczne, ponieważ powód wrócił do picia. Pozwana G. K. w 2016 r. złożyła pozew o rozwód i rozstała się z mężem. Powód nie utrzymuje kontaktu z rodziną. Była żona powoda obecnie jest na emeryturze, mieszka z synem A. i spłaca kredyt mieszkaniowy. Pozwani podali, że jedyną osobą mającą wpływ na ich wykształcenie była G. K.. Córki powoda mają już własne rodziny i dzieci, których powód nawet nie chciał poznać. Obecnie przebywają na urloпах wychowawczych. Z kolei pozwany mieszka z matką i pomaga jej w prowadzeniu gospodarstwa domowego.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód M. K. i pozwana G. K. zawarli związek małżeński w 1989 r. Z tego związku mają córkę A. K. (2), która obecnie nosi nazwisko R.. G. K. z poprzedniego związku miała jeszcze dwoje dzieci – syna A. i córkę A. (obecnie S.), którzy postanowieniem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 9 maja 1991 r. w sprawie I. N. 193/91 zostali przysposobieni przez powoda. Rodzina mieszkała wówczas w O., powód pracował jako kierowca, a G. K. jako księgowka. Z czasem powód zaczął nadużywać alkoholu, sytuacja w domu rodzinnym stawała się napięta. Powód co raz częściej wszczynal awantury, przepijał zarobione pieniądze i nie pomagał żonie w wychowywaniu dzieci. Zdarzało się, że po otrzymaniu wypłaty nie wracał do domu. Pozwanej G. K. obiecywał, że przestanie pić, ale obietnic nie dotrzymywał. Pozwana od 1991 r. leczyła się z powodu zespołu nerwicowego.

Powód wielokrotnie przez alkohol tracił zatrudnienie- był zwalniany z powodu naruszenia obowiązków pracowniczych lub rozwiązywał pracę za porozumieniem stron. W tamtym okresie dzieci powoda często widziały ojca pijanego, wstydzily się go. Obie córki starały się unikać przebywania w domu, gdy był w nim powód. Ich sprawami, jak również wszystkimi domowymi obowiązkami zajmowała się wyłącznie ich matka. To na niej spoczywał ciężar utrzymania

i wychowania dzieci. Powód tylko sporadycznie przekazywał żonie pieniądze na utrzymanie rodziny, większość zarobionych środków przeznaczal na zakup alkoholu. W 2004 r. wyjechał w celach zarobkowych do W., wrócił w 2005 r., po czym ponownie wyjechał na 6 tygodni.

(dowód: dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego w Olsztynie sygn. akt R III NSm 193/91, VI RC 466/16, wypowiedzenie umowy o pracę k. 89, świadectwa pracy k. 90-106, przesłuchanie stron k. 208-212)

W dniu 25 kwietnia 2006 r. małżonkowie przed notariuszem zawarli umowę o wyłączeniu wspólności majątkowej. Pozwana G. K. wzięła wówczas kredyt na zakup domu w R.. Nieruchomość kupiła w sierpniu 2006 r. Dom wymagał remontu, przy którym pracował cała rodzina- także powód. Pozwany A. K. (1) prowadził wówczas działalność gospodarczą, ale mieszkał razem z rodzicami. Pozwana A. R. (1) często nocowała poza domem, nie chciała mieszkać z ojcem. Pozwana A. S. (2) wyprowadziła się z domu, gdy ukończyła 20 lat. Powód nadal nadużywał alkoholu.

(dowód: wypis z aktu notarialnego Rep. A Nr (...) k.107-115, akt umowy sprzedaży k. 110-115, umowa pośrednictwa k. 87-88, przesłuchanie stron k. 208-212).

W lipcu 2007 r. powód został zatrzymany przez Policję, gdy kierował samochodem będąc pod wpływem alkoholu. W związku z tym zdarzeniem wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 1174 /07 z dnia 2 października 2007 r. w sprawie VII K 1174/07 został skazany za przestępstwo z art. 178a§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 2 lat oraz grzywnę; orzeczono wobec niego wówczas także zakaz prowadzenia wszystkich pojazdów na okres 2 lat.

W dniu 20 listopada 2007 r. powód popełnił przestępstwo podobne z art. 178§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk(prowadził samochód pod wpływem alkoholu – 2,5%), za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 22 lutego 2008 r. w sprawie VII K 136/08 na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z zakazem prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat.

W wyniku tego skazania zarządzono powodowi wykonanie poprzednio orzeczonej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. Obie kary pozwany odbywał od 3 października 2008 r. do 22 października 2009 r. Brał wówczas udział w programie edukacyjnym „Bądź trzeźwy na drodze”. W dniu 22 października 2009 r. został warunkowo zwolniony z Zakładu Karnego w B. na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 20 października 2009 r. w sprawie III K. (...) /wz i objęty dozorem kuratora sądowego. Po wyjściu na wolność przez kilka miesięcy przebywał w Niemczech.

(dowód: oświadczenie k. 73, zaświadczenie k.78, wnioski k.79, mandat karny k.80, postanowienie Komornika Sądowego k.81, protokół zajęcia ruchomości k.82-83, wezwanie k. 84, postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym k.85, postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k. 86, dokumenty znajdujące się w aktach Sądu Rejonowego w Olsztynie sygn. akt II K 136/08, VII K 1174/07)

Po opuszczeniu zakładu karnego zachowanie powoda nie zmienił się, nadal nadużywał alkoholu. Zdarzało się, że pod wpływem alkoholu upadał i doznawał obrażeń; w styczniu 2012 r. powód został przyjęty na (...) w Wojewódzkim Szpitalu (...) w O. z powodu powierzchownych urazów głowy z rozcięciem łuku brwiowego. Pozwana G. K. chowała przed nim pieniądze. Powód obiecywał poprawę i groził, że sobie coś zrobi. Dzieci G. K. nakłaniały ja do rozwodu z powodem. Powód ostatecznie zgodził się na leczenie odwykowe i w marcu 2012 r. po namowach rodziny stawil się do (...) w I. w celu podjęcia leczenia w warunkach zamkniętych. Po zakończeniu leczenia w maju 2012 r. wrócił do domu rodzinnego. G. K. faktycznie w lipcu 2012 r. wniosła pozew o rozwód, ale po obietnicach powoda, że przestanie pić, cofnęła pozew. Powód zobowiązany został do uczestnictwa w mitingach grup AA oraz kontynuowania leczenia w (...). M. K. wrócił jednak do poprzednich nawyków. Nadal pił alkohol, stał się agresywny i wszczynal awantury. W dniu 30 lipca 2012 r. doszło do interwencji Policji w R.- pozwany był nietrzeźwy i agresywny, groził pobiciem pozwanemu; został zatrzymany i osadzony do wytrzeźwienia.

W sierpniu 2012 r. powód został wezwany do stawienia się przed Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w G..

(dowód: karta leczenia szpitalnego k. 65, protokół doprowadzenia osoby w celu wytrzeźwienia k.69-70, wezwanie do zapłaty k.71, wezwanie (...) k. 72, protokół zatrzymania osoby k. 74-77, świadectwo zwolnienia k.76-77, praca powoda w ramach terapii k. 116-128, przesłuchanie stron k. 208-212, akta VI RC 466/16)

W 2013 roku powód coraz częściej przebywał poza domem i ostatecznie się z niego wyprowadził. Od tego czasu nie mieszkał z rodziną i nie utrzymywał z nimi kontaktów. Mieszkał w D. i R.. W kwietniu 2016 r. pozwana G. K. złożyła ponownie pozew o rozwód. W czasie postępowania powód domagał się zasądzenia od zony alimentów na jego rzecz.

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie w sprawie VI RC 466/16 rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron bez orzekania o winie. Sąd oddalił żądanie powoda zasądzenia na jego rzecz alimentów od pozwanej.

Decyzją Wójta Gminy G. z dnia 8 września 2016 r. powód został wymeldowany z pobytu stałego w miejscowości (...) A.

(dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VI RC 466/16, decyzja z dnia 08.09.2016 r. Wójta Gminy G. k. 67-68 przesłuchanie stron k. 208-212)

M. K. nie ma stałego miejsca zamieszkania. Mieszka u znajomych i rodziny. Obecnie przebywa w L.. W 2015 r. miał wypadek, wskutek którego doznał złamania nogi – złamania trzonu kości piszczelowej prawej z podgłowym złamaniem kości strzałkowej prawej. Nie starał się o ustalenie stopnia niepełnosprawności. Pracuje dorywczo. Twierdzi, że tygodniowo uzyskuje dochód w wysokości ok. 20-50 zł, pomaga także przy pracach w hotelu, wówczas otrzymuje wynagrodzenie ok. 50 zł za noc. Powód zaciągnął kredyt w parabanku i ma zadłużenie w wysokości ok. 3 000 zł. W dniu 24 listopada 2016 r. zarejestrował się w Urzędzie Pracy Powiatu (...) jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Obecnie nie utrzymuje kontaktu z byłą żoną i z żadnym z dzieci. Do 2015 r. sporadycznie spotykał się z córką A. a do czasu wniesienia pozwu utrzymywał z nią kontakt telefoniczny. Po złożeniu pozwu pozwana A. R. (1) zerwała z nim całkowicie kontakt.

(dowód: zeznania powoda k.208-209 i A. R. k. 210)

G. K. mieszka obecnie z synem A. K. (1). W 2016 r. po 38 latach pracy na stanowisku głównej księgowej przeszła na emeryturę. Otrzymuje obecnie świadczenie w kwocie 1980 zł. Spłaca kredyt. Miesięczna rata wynosi ok.1400 zł. Razem z synem prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Pozwany pomaga matce w utrzymaniu domu. G. K. od dawna rozważa sprzedaż nieruchomości, ponieważ stanowi dla nie zbyt duże obciążenie finansowe. A. K. (1) przez wszystkie lata wspierał matkę. Podejmował dorywcze prawce, by wspomóc rodzinny budżet. Obecnie pracuje zawodowo w agencji reklamowej. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 2000 zł.

(dowód: umowa pośrednictwa sprzedaży nieruchomości k. 87-88, zeznania G. K. k.209-210, zeznania A. K. (1) k. 211-212)

Pozwana A. S. (1) obecnie mieszka ze swoją rodziną w Ł.. Od najmłodszych lat interesowała się końmi i jazdą konna. By móc realizować swoją pasję, w wieku 15 lat pracowała w stajni – zajmowała się końmi w zamian za umożliwienie jej nauki jazdy konnej. Pracowała także jako hostessa w supermarketach. Ukończyła z wyróżnieniem studia inżynierskie na Wydziale Hodowli K. i Jeździectwa oraz dwuletnie studia magisterskie uzupełniające na Wydziale Ż. (...) i Paszoznawstwa na Uniwersytecie (...) - (...) w O.. W trakcie studiów pozwana zaciągnęła kredyt studencki, który spłaca do chwili obecnej. Aktualnie przebywa na urlopie wychowawczym. Ma syna w wieku 2 lat. Pozostaje w związku małżeńskim. Przed urodzeniem dziecka pracowała w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi w W.. Jej zarobki wynosiły ok. 3500 zł. Mąż pozwanej pracuje. Osiąga dochody w wysokości ok. 8000-12000 zł. Małżonkowie kupili dom na kredyt. Miesięczna rata wynosi 3600 zł.

(dowód: zeznania A. S. (1) k. 210-211)

Pozwana A. R. (1) mieszka w Ł. z mężem i trzymiesięcznym synem. Ukończyła studia na kierunku (...) C. i Procesowa na Uniwersytecie (...) - (...) w O.. W trakcie studiów pracowała dorywczo w gastronomii i jako pracownik biurowy. Obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim. Spłaca kredy hipoteczny na zakup mieszkania, którego miesięczna rata wynosi 1650 zł. Pozwana jest zatrudniona w firmie zajmującej się handlem stalą nierdzewną. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 2100-2200 zł. Mąż pozwanej prowadzi własną działalność gospodarczą. Z tego tytułu osiąga dochód w wysokości ok. 4000 zł.

(dowód: zeznania A. R. (1) k. 210)

Stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy. Przedstawione dokumenty nie budzą wątpliwości Sądu, nie zostały także zakwestionowane przez żadną ze stron. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VI RC 466/16, aktach Sądu Rejonowego w Olsztynie sygn. akt II K 136/08, VII K 1174/07, I. N. 393/89 oraz na zeznaniach stron – powoda oraz pozwanych. Ich relacje w większości są poparte złożonymi dokumentami i nie budzą wątpliwości, różna jest natomiast ich wzajemna ocena sytuacji rodzinnej i materialnej. Sąd nie dał wiary w pełni wyjaśnieniom powoda, w których zaprzeczał, że nadużywał alkoholu, gdyż pozostają one w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem- zgodnymi wyjaśnieniami pozwanych i dokumentami w wymienionych wyżej sprawach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Roszczenia powoda wobec jego dzieci oparte są na zasadzie wyrażonej w treści art. 129 § 1 kro, zgodnie z którym obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych – obciąża bliższych stopniem przed dalszymi, oraz w treści art. 133 § 2 kro zgodnie z którym poza małoletnimi dziećmi, które nie są w stanie się samodzielnie utrzymać uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku. W przypadku pozwanej G. K. podstawą prawną wysuwanych wobec niej żądań jest art. 60 § 1 kro, według którego małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

W przypadku obu wskazanych wyżej przepisów, stanowiących podstawy żądań powoda, zasadniczą kwestię pełni pojęcie niedostatku.

Stan niedostatku to brak własnych środków oraz realnych możliwości zaspokojenia uzasadnionych potrzeb bytowych uprawnionego. Niedostatek należy definiować jako stan, w którym osoba nie może zaspokoić swoich podstawowych potrzeb życiowych (egzystencjalnych, duchowych, ochrony zdrowia i innych) swoim staraniem, z wykorzystaniem posiadanych atutów (wykształcenia, wiedzy, doświadczenia, stanu zdrowia, zaangażowania itp.) Oczywiście nie może powoływać się na stan niedostatku osoba, która posiada majątek z którego może zaspokajać swoje potrzeby, bez względu na źródło jego pochodzenia. Jeżeli własnymi siłami może zaspokoić swoje potrzeby częściowo, obowiązek alimentacyjny zobowiązanego ogranicza się do ich niezaspokojonej części. Stan niedostatku usuwają wszelkie dochody, jaki uprawniony do alimentacji może osiągnąć i zużyć na zaspokojenie swych potrzeb, w szczególności wynagrodzenie za pracę lub świadczenie usługi, dochody, które małżonek może uzyskać z posiadanego majątku, świadczenia emerytalne lub rentowe itp. (por. J. Pietrzykowski /w/ Komentarz do kro pod redakcją J. Pietrzykowskiego, Warszawa 2010, s. 1108).

Analiza materiału dowodowego doprowadziła Sąd do przekonania, że powód nie znajduje się w niedostatku, choć jego sytuację można określić jako trudną. Brak udowodnienia przez powoda stanu niedostatku uzasadnia oddalenie powództwa zarówno w oparciu o przepis art. 133 § 2 kro jak i 60 § 1 kro.

Powód nie jest osobą w podeszłym wieku- ma 58 lat, nie osiągnął wieku emerytalnego. Ma wyuczony zawód, pracował także nie tylko jako piekarz, ale również kierowca, robotnik budowlany, ślusarz, magazynier, wykonywał prace fizyczne. Co więcej - do dziś taką pracę wykonuje, choć osiąga- jak twierdzi- z tego tytułu niewielkie dochody. Utrata prawa jazdy, która zwiększyłaby jego szanse na dobre zatrudnienie i dochody, była skutkiem wyłącznie naganego, nieodpowiedzialnego zachowania samego powoda. Powód w istocie nie ujawnił swoich faktycznych dochodów, gdzie i z kim mieszka. Twierdził początkowo, że nie pracuje, następnie, że wykonuje prace dorywcze, potem zaś nawet, że jeździ „samochodem szefa”.

M. K. nie wykazał także, że stan jego zdrowia, który określa jako zły, uniemożliwia mu podjęcie jakiegokolwiek pracy lub pracy tylko określonego rodzaju. Nie podjął żadnych działań w kierunku uzyskania renty, ustalenia stopnia niepełnosprawności, a nawet przez długi okres czasu nie zarejestrował się jako osoba bezrobotna, by mieć choćby ubezpieczenie zdrowotne. To ostatnie uczynił dopiero w listopadzie 2016 r.

Przede wszystkim podnieść należy, że powód znajduje się obecnie w trudnej sytuacji tylko i wyłącznie na skutek własnych nieodpowiedzialnych działań, a przede wszystkim nadużywania alkoholu, przez które wielokrotnie tracił zatrudnienie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazuje również, że powód nie angażował się w zaspokajanie potrzeb dzieci; potrzeby te zaspokajała pozwana G. K., a dzieci w miarę dorastania starały się również same uzyskiwać własne dochody- córki pracowały już w okresie szkoły średniej i podczas studiów, córka A. korzystała z kredytu studenckiego, który spłaca do po dziś dzień. Pozwane zgodnie zeznały, że na powoda nie mogły liczyć, co więcej unikały nawet pobytu w domu, gdy przebywał w nim powód. Dzieci często uczyły się w bibliotekach czy u znajomych, ponieważ w domu nie było ku temu warunków. Choroba ojca uniemożliwiała pozwanym prawidłowe funkcjonowanie, zachowanie powoda było powodem do wstydu i lęku. Tylko dzięki staraniom matki pozwani mieli stworzone odpowiednie warunki bytowo-materialne.

Z zeznań pozwanych A. K. (1), A. S. (1) i A. R. (1) wynika, że dzieciństwo i okres dojrzewania kojarzy im się raczej z nieustającymi ciągami alkoholowymi ojca, awanturami, poczuciem wstydu, lęku i obawy o siebie i matkę oraz problemami finansowymi. Dzieci powoda bardzo szybko musiały dorosnąć i podjąć pracę, by wesprzeć matkę w utrzymaniu rodziny. To właśnie na G. K. przez te wszystkie lata spoczywał ciężar utrzymania siebie, syna i córek. Powód najczęściej przepijał pieniądze i nie przekazywał nic na dzieci. Powód tylko raz w ciągu tylu lat i to po namowach rodziny zgodził się na leczenie w warunkach szpitalnych. Nawet jednak to leczenie i postępowania karne, które toczyły się z jego udziałem, osadzenie w zakładzie karnym nie wpłynęły na jego postawę.

W rezultacie stwierdzić należy, że uwzględnienie obecnie żądań, z jakimi wystąpił powód wobec swoich dzieci byłoby także sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Zdaniem Sądu, pomimo ciężkiej sytuacji powoda (braku stałego miejsca zamieszkania, stałej pracy i problemów ze zdrowiem), nie zachodzą przesłanki do orzeczenia wobec niego alimentów od pozwanych.

Stosownie do art. 144¹ kro zobowiązany może uchylić się od wykonania obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Sąd rozpatruje żądanie właśnie w kontekście jego zgodności z zasadami współżycia społecznego i dopuszczalności skorzystania z zarzutu nadużycia prawa podmiotowego do alimentacji. W sytuacji, gdy ojciec notorycznie nie wypełnia swoich obowiązków rodzicielskich, zaburza życie rodzinne, wszczyna awantury, nie łoży na utrzymanie dzieci, nie wspiera ich w edukacji to takie zachowanie uznać należy za naganne i zasługujące na pełną dezaprobatę. W związku, z czym nie sposób wymagać, by osoby doznające określonej krzywdy, zobowiązane były teraz do łożenia na utrzymanie powoda, nawet gdy sytuacja materialna pozwanych pozwalałaby im na regulowanie obowiązku alimentacyjnego wobec ojca.

Postępowanie powoda przez wszystkie lata było naganne. Powód ponadto nie wykazał, by rzeczywiście miał trudności z utrzymaniem się na minimalnym poziomie. W ocenie Sądu powód jest w stanie samodzielnie się utrzymywać, może znaleźć prace dorywcze, ma dochody. Zarejestrował się w Urzędzie Pracy i podjął starania by zmienić swoją sytuację. Nie udowodnił, że znajduje się w stanie niedostatku.

Pozwani natomiast mimo ciężkich warunków, w których przyszło im dorastać i wielu wyrzeczeń ukończyli szkoły, studia i mają własne rodziny. Wkład ojca w wychowanie dzieci i ich utrzymanie był niewielki.

Wskazać także należy, że uwzględnienie powództwa powoda wobec pozwanej byłej żony G. K., także byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego- na tej samej podstawie (art. 144¹ kro) i z tych samych powodów. Pozwana przyznała, że wierzyła w nieustanne obietnice powoda, że przestanie pić, ma teraz o to do siebie żal. Pozwana nie tylko pracowała zawodowo, ale w zasadzie sama wychowywała dzieci, zajmowała się wszystkimi obowiązkami domowymi, dopiero po wielu latach zdecydowała się wystąpić o rozwód. Pozwany w toku postępowania o rozwód przyznał, że przeproszał żonę za swoje zachowanie, że obiecywał, że pić nie będzie, mimo to wracał po alkoholu. Wnosił jednak o zasądzenie od niej alimentów; stwierdził, że żona ma mu płacić alimenty za wkład, który włożył w jej dom. W sprawie VI RC 466/16 oddalono to żądanie.

Domaganie się przez powoda alimentów od byłej żony jest w świetle powyższych okoliczności i na podstawie powołanych przepisów całkowicie niezasadne. Powód nie znajduje się w niedostatku, a ponadto jego żądanie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Od czasu rozvodu nie doszło też do jakichkolwiek innych zmian w sytuacji stron, które uzasadniały zasadność żądania powoda.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności na podstawie art. 133 § 2 kro, art. 144¹ kro i art. 129 kro w stosunku do pozwanych A. R. (1), A. S. (1) i A. K. (1) a w stosunku do pozwanej G. K. na podstawie art. 60 § 1 kro i art. 144¹ kro orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.102 kpc, mając na względzie trudną sytuację materialną powoda.